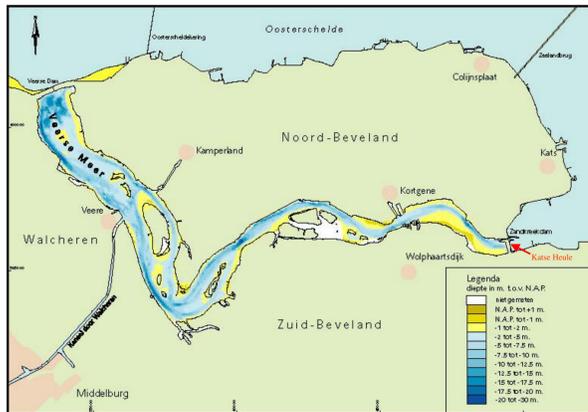

Waterkwaliteit en ecologie van het Veerse Meer twee jaar na de ingebruikname van de Katse Heule

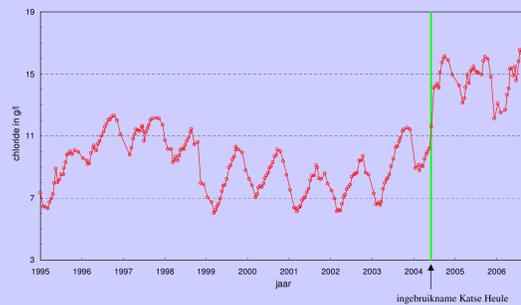
In juni 2004 is via een doorlaatmiddel in de Zandkreekdijk, de "Katse Heule", de verbinding tussen de Oosterschelde en het Veerse Meer hersteld. Het water kan sindsdien zowel van de Oosterschelde het Veerse Meer instromen als andersom. De waterkwaliteit van het Veerse Meer is vlug verbeterd. Planten- en diersoorten reageren merkbaar op deze veranderingen.

Het doorlaatmiddel zorgt dat er in de zomerperiode per tijd gemiddeld zowel 40 m³/s ingelaten als uitgelaten wordt. In de winterperiode loopt de capaciteit van het doorlaatmiddel terug van 40 m³/s tot circa 23 m³/s.

zouter

De hoeveelheid zout water die vanuit de Oosterschelde het Veerse Meer binnenkomt is sterk toegenomen en is veel groter dan de hoeveelheid zoet/brak water dat via gemalen en neerslag het meer binnenkomt. Het zoutgehalte steeg snel en bedraagt nu ongeveer 12 gCl/l in de winterperiode tot 16,5 gCl/l in de zomerperiode.

soortenrijker

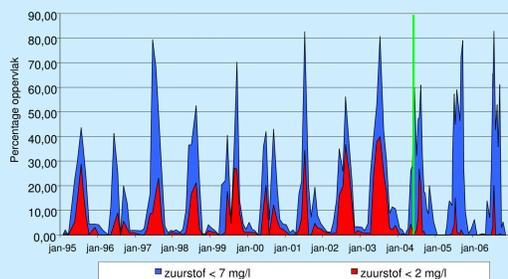
De soortenrijkdom in het meer nam snel na de ingebruikname van het doorlaatmiddel duidelijk toe.

Soorten van het bruinwier geslacht *Fucus* waren als gevolg van de afsluiting verdwenen maar zijn nu weer terug.

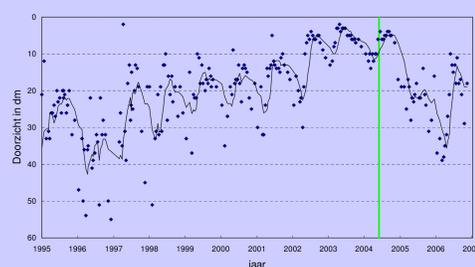
zuurstofrijker

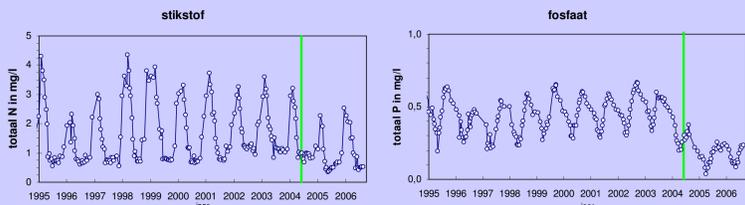
Er is een betere menging tussen het water aan het oppervlak en de bodem. Het zuurstofgehalte in de diepere delen van het meer, die voorheen vrijwel zuurstofloos waren, ging daardoor duidelijk omhoog. Slechts gedurende een korte periode werd nog zuurstofloosheid (< 2 mg/l) geconstateerd.

toegenomen doorzicht

Terwijl de jaren voor de ingebruikname gekenmerkt werden door erg troebel water is het doorzicht in 2005 en 2006 op de meeste plaatsen veelal weer enkele meters.

minder voedingsstoffen

De nutriëntconcentraties zijn afgenomen. Het stikstofgehalte ligt in de zomer onder de MTR-waarde (2,2 mg/l) en is lager dan de streefwaarde (1mg/l). Wel blijft er een risico op bloei van zeesla (in voorjaar meer dan 1mgN/l).

Ook zijn er weer meer soorten bodemdieren. Mosselen, alikruiken, strandkrabben maar ook Japanse oesters komen op veel plaatsen, soms massaal, voor.

peilbeheer beperkt potenties

Het peilbeheer beperkt de potenties, met name in de ondiepe oeverzone. Het droogvallend oppervlak is circa 290 ha, of 15% van het natte oppervlak bij zomerpeil. Na het instellen van het winterpeil sterven veel dieren en wieren af. Het heersende peilbeheer beperkt ook de bovengrens waar zee gras kan groeien. En dit alles is dus ook weer ongunstig voor de vissen en vogels die van de planten en dieren in de ondiepe zone afhankelijk zijn.

